

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. Φύλ. 170, Έτος 18ο, Απρίλιος – Μάιος – Ιούνιος 2012

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΥΜΑΤΟΘΡΑΥΣΤΗΣ

Υστερα από επανειλημμένες πιέσεις των δανειστών εταιρών μας και της Τρόικας προς τα δύο κόμματα αρχής, Ν. Δ. και ΠΑΣΟΚ, ώστε πάση θυσία να φροντίσουν να εξασφαλίσουν επαρκή εκλογική πλειοψηφία, καθώς επίσης και με πλάγιους αυστηρούς υπαινιγμούς προς τον Ελληνικό λαό να νοιαστεί να ψηφίσει κατά το **συμφέρον** του, έγιναν οι εκλογές της 6^{ης} Μαΐου. Κατήλθε ο ελληνικός λαός στις κάλπες αυθόρμητος, ανεπιτήδευτος, σαν το πληγωμένο που συνεχίζει να αιμορραγεί, χωρίς να σκεφτεί, συρόμενος από τα βαριά τραύματα που του είχαν προξενήσει ευεργετικοί συμπατριώτες του και εταίροι, για να εκφράσει και αυτός την ευγνωμοσύνη του με ανάλογο τρόπο!

Δυσσαρεστήθηκαν πολλοί ψυχραιμοί και αντικειμενικοί κριτές του εκλογικού αποτελέσματος που ήθελαν μία μεγαλόψυχη εκλογική απάντηση του **θυσιαζομένου θύματος** προκειμένου να έχουμε βολική λύση του πολιτικού προβλήματος. Δηλαδή, μια ρομαντική κυβερνητική συγκρότηση και όχι αντιμετώπιση της πρωτόγονης πολιτικής σκληρότητας και απόκρουση της απελπιστικής ομαδικής **ανθρωποθυσίας**. Έλα όμως που χαίνουσες πληγές είναι «επείγον περιστατικό» και θέλουνε γιατρό, και αναγκάστηκε το θύμα σπαράζοντας και να υποφέρει και γιατρού του εαυτού του να γίνει!

Τι κρίμα που δεν σκέφτηκε ο οδυνόμενος ότι μπορεί να χάσει τα δισεκατομμύρια της τοκογλυφικής συμφωνίας των εταιρών και των **αγορών**, και να κινδυνεύσει να βρεθεί έξω από το πεδίο της θεϊκής προστασίας του Ευρώ! Το εκλογικό αποτέλεσμα της 6^{ης} Μαΐου περιφρόνησε την σύγχρονη Ευρωπαϊκή πολιτισμική λογική, καθώς και των δικών μας ευροδιανοουμένων την πρόθυμον ευκαμψία!

(Συνέχεια στη σελ. 2)

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Του Νίκου Ι. Κωστάρα

Ο Υιός του ανθρώπου είναι η ενσάρκωση του πόνου που οδήγησε στον θρίαμβο. Η διαλεκτική ζωής και θανάτου. Από τον Γολγοθά στην Ανάσταση. Χωρίς σταύρωση δεν έρχεται Ανάσταση. Έπρεπε να υπάρχει αυτός ο πόνος, αυτή η Σταύρωση, διαφορετικά θα ήταν αδύνατη η σωτηρία του Ανθρώπου. Από τον πόνο στην Αγάπη. Η Αγάπη έρχεται από ψηλά. Είναι αυτή η σταυρωμένη, που κατεβαίνει στον Άδη, ανοίγει τους τάφους, ξυπνάει τους νεκρούς, καταργεί την κατάσταση του χωρισμού, της εγωπάθειας, την εγωκεντρικής μόνωσης. Ο κύκλος των παθών του Κυρίου έκλεισε με τον Τάφο του. Ο άδειος τάφος του Χριστού έγινε το ανεξάντλητο κεφαλάρι θείας ζωής και αθανασίας. Από το κενό μνήμα Του ανέβλυσε μια καινή ζωή με νέες εντολές και ηθικές αξίες.

Η χριστιανική ζωή έφερε μαζί της την ανακατάταξη στο σύστημα και τον πίνακα των αξιών και στη θέση της δικαιοσύνης τοποθέτησε την Αγάπη. Η δικαιοσύνη για τους αρχαίους Έλληνες υπήρξε η σπουδαιότερη αρετή. Η Αγάπη για τους Χριστιανούς, "αδελφούς εν τω Κυρίω" θα γίνει ο γνώμονας που θα ρυθμίζει τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Η Αγάπη είναι ο θεμελιακός νόμος της ζωής και εκφράζει την ουσία του Χριστιανικού λόγου, την ουσία της νέας θρησκείας με την οποία ο άνθρωπος απελευθερώνεται από την ένδεια της ατομικότητας με την μετάβαση από το άτομο στο πρόσωπο. Η ζωή μας δεν είναι ζωή του ερπετού που σέρνεται στο χώμα και γλύφει λάσπη, για να συνθλιβεί αργά ή γρήγορα κάτω από το βαρύ πέλμα του πανδαμάτορα χρόνου. Είναι η ζωή του ουρανοδρόμου αετού, του αψηχημένου πιστού, που χαίρεται τις φωτόλουστες κορυφές.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

«Οι άγιοι Πάντες» Σύντομο Κήρυγμα Επισκόπου Αυγουστίνου Καντιώτη

«Ὁν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος» (Εβρ. 11,38).

ΣΗΜΕΡΑ, αγαπητοί μου, είναι εορτή και πανήγυρης. Δεν εορτάζει ένας άγιος, ούτε δύο ούτε δώδεκα ούτε σαράντα ούτε τριακόσιοι δεκαοκτώ άγιοι σήμερα εορτάζουν πολλοί - αναρίθμητοι, όλοι οι άγιοι.

είναι ή εορτή των αγίων Πάντων. Ποιοι είναι αυτοί; είναι εκείνοι που γράφουν τα χαρτιά, τα συναξάρια, τα μηναία άλλα είναι και άλλοι, που τα ονόματα τους τα γνωρίζει μόνο ο Θεός, άγιοι ανώνυμοι. είναι άγιοι απ' όλα τα έθνη, απ' όλες τις γλώσσες και τις φυλές, απ' όλες τις εποχές, απ' όλα τα επαγγέλματα, απ' όλες τις ηλικίες. Είναι νήπια όπως εκείνα που έσφαξε ο Ηρώδης, μικρά παιδιά όπως ο άγιος Κήρυκος, γέροντες με άσπρα μαλλιά, γυναίκες, άντρες, ένας κόσμος ολόκληρος. Αν μπορείς να μέτρησης τα άστρα, τότε θα μπόρεσης να μέτρησης και τους αγίους Πάντας.

Σχηματίζουν σήμερα τρόπον τινά μία παρέλαση, εμπρός στην οποία οι παρελάσεις των εθνικών μας εορτών σβήνουν. Παρελεύονται όλοι οι άγιοι μπροστά στον βασιλέα Χριστό. Πρώτη περνά ή ύπεραγία Θεοτόκος, μετά έρχονται οι άγγελοι και αρχάγγελοι, μετά οι πατριάρχαι, μετά οι προφήται, μετά οι απόστολοι, μετά οι μάρτυρες, μετά οι όσοι, μετά οι πατέρες και διδάσκαλοι της Εκκλησίας, μετά οι όμολογηταί, όλος ο στρατός του Κυρίου. Και μπροστά απ' όλη την παράταξη σελαγίζει ή σημαία, ό τίμιος σταυρός. Όλοι αυτοί γονα-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΥΜΑΤΟΘΡΑΥΣΤΗΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Πόσο άστοχα εκφραστήκαμε ο πάσχω ελληνικός λαός με την ψήφο μας! Άστοχα και άστοργα προς τους νηφάλιους έχοντες και κατέχοντες μη συμμεριζόμενοι τα όψιμα πατριωτικά τους αισθήματα, που απεγνωσμένα μας καλούσαν να συμπονέσουμε την πατρίδα...

Έκφραση έκπληξης το αποτέλεσμα των εκλογών της 6^{ης} Μαΐου, ώστε να μην καταφέρουν οι δύο εντολοδόχοι της Ε.Ε. να εναγκαλιστούν και να αποτελέσουν σχηματισμό μίας «συμφέρουσας» μνημονιακής κυβέρνησης!!! Κάναμε το καθήκον μας, ο ελληνικός λαός, και στείλαμε στα σπίτια τους αρκετούς από τους μεγαλόσχημους βασανιστές μας. Και πέρα από αυτή την δίκαιη οργή, συνέβη και κάτι παραπάνω.

Θεία Βουλή διέστειλε την δυνατότητα των δύο αυτών υπερκομμάτων, να σφιχταγκαλιαστούν για διαφορά μόλις δύο εδρών, που τανύονταν και παρατεντώνονταν και δεν μπορούσαν να μαλαώσουν το κενό! Σημείον όχι τυχαίον, που δυστυχώς δεν κατόρθωσε να γίνει αντιληπτό από την σύγχρονη και περί πολλά τυρβάζουσα δημοσιογραφία.

Δεν είναι δυνατόν να παίζει κανείς με τον ανθρώπινο πόνο που προξενεί στον συνάνθρωπό του, χαριεντιζόμενος σαδιστικά, και ονομάζοντας το βάσανο σαν οικειοθελή και ελεύθερη λαϊκή θυσία! Αίσχος! Προσπαθούν να κολακέψουν την ταπείνωση του θύματος μήπως και γλιτώσουν την οργή. Έχει συνέπειες όμως μια τέτοια δαιμονόπνευστη ταπείνωση του θύματος, γιατί έχει ανοίξει στη χώρα μας και ευρύτερους δρόμους ακόμα και στις αυτοκτονίες. Γι' αυτό το λόγο ξηλώθηκε σε μια στιγμή το πουλόβερ που πλεκόταν με σιγουριά με πρασινογάλαζα νήματα.

Ας δοκιμάσουν οι επιτήδειοι να μαλαώσουν με άλλα χρώματα και αποχρώσεις τα κενά, περιμένοντας τις εκλογές της 17^{ης} Ιουνίου. Μάντιες καλών και κακών εξελίξεων δεν είμαστε, αλλά ελπίζουμε ότι ο εναπομείνας Ελληνισμός θα ταχθεί με τις εκλογές της 17^{ης} Ιουνίου και πάλι στο πλευρό των οδυνομένων παρά τις πυρετώδεις προσπάθειες των νεοεποχικών συμφερόντων να τον ανατρέψουν από τον προσγειωμένο δρόμο του.

Όσον αφορά τους νεόπλουτους σε ψήφους κομματικούς μηχανισμούς, που ζωνηρές προβάλλονται στα τηλεοπτικά κανάλια οι φιγούρες των υποψηφίων τους, καλό θα ήταν να γνωστοποιήσουν στον ελληνικό λαό τα τυχόν αταίριαστα στα προγράμματά τους στοιχεία που, ίσως, στο μέλλον ταγιδεύουν τους φυγάδες της αβάσ-

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Η Ανάσταση του Χριστού έγινε το κλειδί ερμηνείας της παγκοσμίου ιστορίας, το κριτήριο κατανοήσεως της ζωής και του κόσμου. Η Ανάσταση δίνει νόημα σε όλη την ύπαρξη του ανθρώπου, προσδιορίζοντας την έννοια της υπάρξεως. Η Ανάσταση δεν υπήρξε Ελπίδα που μεταβλήθηκε σε βεβαιότητα, μα βεβαιότητα από την

ταχτης φτώχειας σε αιχμαλωσία ολοκληρωτική...

Δεν πιστεύουμε πια σε κομματωσότητες, όσο κι αν λαμποκοπούν τα λαμπάκια που τους διαφημίζουν. Η πεποίθησή μας εδραϊώνεται σ' εκείνη την ανθρώπινη οδύνη που αυτή την ώρα κραστατεύει τη χώρα σαν εκλογικός κυματοθραύστης και αδιαπέραστο φράγμα, αλλά και ίσως σε κάποιους πολιτικούς, που δεν έχουν δοκιμαστεί στην πράξη ακόμα, στερημένοι από την εμπιστοσύνη **απαιτητικών** ψηφοφόρων, παραδοσιακών στην επιμονή τους.

Σε μια εποχή που με τόση επιμονή ζητείται η κατάργηση του **αυτονόητου**, δεν είναι δυνατόν να μας φτάσουν στο σημείο, τους άσχοντες, ώστε να παραδεχθούμε την **στέρση** σαν ευημερία και ευδαιμονία. Εκτός αν καταφέρουν να μας πείσουν να γίνουμε οπαδοί του μαζοχισμού.

Λέτε, αγαπητοί αναγνώστες, **οι αλλαγές** οι περίφημες, που θέλουν κάποιοι να επιβάλουν στον κόσμο, να έχουν σαν βάση τους την μαζοχιστική ικανοποίηση του κοπιάζοντος ανθρώπου; Ωραιοί το άνοιγμα και πολύ προσοδοφόρος η ψυχολογική αυτή νεοεποχική τακτική. Σπουδαία εφεύρεση, και πέρα που θα γεμίσουν τα θησαυροφυλάκιά τους οι **ανθρωποφάγες ΑΓΟΡΕΣ**, θα πάρουν και το βραβείο Νόμπελ...

Εκλογές επαναληπτικές έχουμε, ας προσπαθήσουμε να τους κλείσουμε τον δρόμο, μια και προβάρουν τις εμπνεύσεις τους κάνοντας αρχή από εμάς την μικρή Ελλάδα. Θα τα καταφέρουμε, όπως το κατορθώσαμε παλαιότερα με τις χρυσοφόρες ορδές της Ανατολής που τις εμποδίσαμε να εισβάλουν σαν λαοθάλασσα στις απέραντες εκτάσεις τις Ευρώπης.

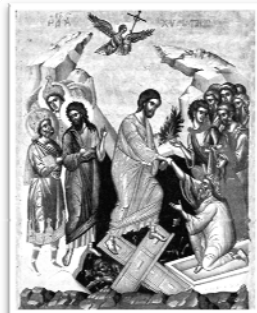
Εκλογές επαναληπτικές έχουμε, και δεν θα είναι και τόσο δύσκολο στον έχοντα συνείδηση των πραγμάτων να προσεγγίσει δια της ψήφου του την πραγματικότητα. Έστω και παραμορφωμένη, όπως την έχουμε κατανήσει.

Ας αφήσουμε αυτή την ώρα την **ειλικρίνειά** μας να μας οδηγήσει στην κάλπη, **έστω και πλανεμένη**, ποτέ όμως ανεύθνη και κοσμικοφτιασισμένη!

Γ. Σ. Γκεζερλής

οποία απέρρευσε κάθε λογής ελπίδες. Και αυτό επειδή θεωρήθηκε παρέμβαση του Θεού στην Ιστορία.

Η Ανάστασή Του ήρθε ως ζωοπιό μήνυμα στην ψυχή και το πνεύμα του ανθρώπου. Ολόκληρη η φύση αλλάζει, μεταμορφώνεται. Το κάθε τι παύει άλλο νόημα. Είναι υπερδύναμη. Η φυγάδευση της απελπισίας. Υπάρχει Ελπίδα! Μπορεί να ζούμε σε ζωές δύσκολες και απάνθρωπες. Όμως αν το γεγονός της Αναστάσεως το βιώσουμε ως καθαρτήριο-πνευματικό γεγονός, τότε τίποτε δεν χάθηκε. Με το πνεύμα ελεύθερο μπορούμε να περάσουμε από το σκοτάδι στο φως. Για έργα ειρήνης και αγάπης. Τούτο μας διαμηνύει η θυσία του Θεανθρώπου και η Ανάστασή του: "Ειρήνη υμίν" "Εγώ ειμί η Ανάσταση και η ζωή".

Η Ανάσταση έρχεται, πάντα μέσα από την καταίγίδα του πάθους και των παθών. Πάθος, Θάνατος, Ανάσταση. Η Ανάσταση του Θεανθρώπου πέρα από την θρησκευτική μεταφυσική της έννοια, οδηγεί την ανθρώπινη σκέψη στην πίστη και την ελπίδα. Κρύβει μέσα της την ανάγκη της διαρκούς αναβαπτίσεως του καθενός μας να ξεπεράσει πάθη, δοκιμασίες σε καιρούς χαλεπούς, γιατί η κοινωνία μας σήμερα είναι σαφώς κοινωνία "απουσίας", χωρίς στόχους και ιδανικά.

Για μας τους Έλληνες, η βαθύτερη έννοια και εορτή της Αναστάσεως συνδέθηκε άρρηκτα με την ανάσταση του Γένους από τον μακράιωνα σκληρό αγώνα, προσθέτοντας στο Χριστός Ανέστη "Και η Ελλάς ανέστη". Και σήμερα είναι η μοναδική άγκυρα σωτηρίας για τους ταραγμένους και τρικυμισμένους καιρούς για την διατήρηση της Ελληνορθόδοξης κληρονομιάς μας και το ανέβασμα του Ανθρώπου.

Ο Αναστάς Κύριος γίνεται παρηγορητής και η πηγή της ζωής. Ολόκληρος ο χριστιανικός κόσμος θεμελιώθηκε στην θανάσιμη αγωνία ενός Εσταυρωμένου. Και όμως ποτέ ο άνθρωπος, ιδιαίτερα ο νέος, δεν αισθάνθηκε τον εαυτό του τόσο μόνο, τόσο προβληματισμένο, τόσο αβοήθητο όσο στην αλλοτριωμένη εποχή της αδιαφορίας και ζητά την φώτισή του για μια παγκοσμιοποίηση της αγάπης και της ανθρωπιάς, φωτισμένος μέσα στο φως της Αναστάσεως.

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου

Γεώργιος Σ. Γκεζερλής

Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,

Τηλ: 210 6195766, gbelis@di.uoa.gr

Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην

ιστοσελίδα www.pigizois.gr

Σιατίστης Παύλος: «κανείς από το πολιτικό σύστημα που κατέστρεψε τη χώρα να μην ήταν υποψήφιος»

Συνέντευξη Επισκόπου Σιατίστης Παύλου στην εφημερίδα «Κυριακάτικη Δημοκρατία» στις 6-5-2012.

Σήμερα οι Έλληνες ψηφίζουν. Τι εύχεστε, Σεβασμιότατε;

Αν θα είχα να κάνω μία ευχή, θα ήταν «κανείς από το πολιτικό σύστημα που κατέστρεψε τη χώρα να μην ήταν υποψήφιος».

Η ευχή που μου μένει τώρα να κάνω είναι να μας φωτίσει ο Θεός όλους μας να αρθρώσω στο ύψος των περιστάσεων.

Η χώρα βρίσκεται σε βαθιά κρίση. Ποιοι έχουν τις μεγαλύτερες ευθύνες γι' αυτή την κατάσταση;

Την πρώτη και την κύρια ευθύνη την έχουν οι άνθρωποι της εξουσίας, τα στελέχη του πολιτικού συστήματος.

Ταξιδεύοντας αυτές τις ημέρες, άκουσα τις συνεντεύξεις πολλών και διερωτήθηκα αν όλοι αυτοί που μιλούσαν ήρθαν από άλλο πλανήτη ή από άλλη χώρα. Μιλούσαν σαν παρατηρητές και όχι σαν οι κύριοι αίτιοι για την καταστροφή αυτής της χώρας.

Μιλάνε για παθογένειες δεκαετιών, για μεταρρυθμίσεις και διαρθρωτικές αλλαγές που έπρεπε να έχουν γίνει από καιρό και νιώθεις να θυμώνεις. Θα ήθελα όλους αυτούς που σήμερα δίδουν συνταγές σωτηρίας να τους ρωτήσω: Εσείς, κύριοι, πού ήσασταν όλα αυτά τα χρόνια, γιατί δεν κάνατε τις μεταρρυθμίσεις, γιατί δεν κάνατε τις διαρθρωτικές αλλαγές;

Εσείς δεν κυβερνούσατε; Γιατί λοιπόν δεν τις κάνατε και θέλετε να σας εμπιστευθούμε πως θα τις κάνετε τώρα;

Μα για τόσο αφελείς μας περνάτε; Λέτε: «Τέρμα το πελατειακό σύστημα!» Μα δεν είστε εσείς που το γεννήσατε; Δεν είστε εσείς που το εκθρέψατε; Βλέπατε ότι καταστρέφει την πατρίδα και το αφήνατε ανέγγιχτο. Δεν είστε, λοιπόν, οι κύριοι αίτιοι αυτού του συστήματος; Και θα το καταργήσετε τώρα; Μα πώς θα το καταφέρετε αφού έχει ταυτιστεί με τη νοοτροπία σας.

Τι δεν ξέρατε; Δεν ξέρατε καλά μαθηματικά, δεν ξέρατε καλή λογιστική, δεν ξέρατε καλά την οικονομία και καταστρέψατε τη χώρα από άγνοια ή ανικανότητα; Δεν βλέπατε ή δεν ξέρατε πού πάμε;

Το ξέρατε και το βλέπατε, αλλά η αλαζονεία και η δίψα για την εξουσία ήταν πιο σημαντικά για σας από το μέλλον αυτού του τόπου. Θεωρήσατε την πατρίδα ιδιοκτησία σας και λάφυρο της εκλογικής σας νίκης.

Ευθύνη όμοια με αυτήν του πολιτικού συστήματος έχουμε κι εμείς οι υπόλοιποι, ο λαός δηλαδή.

Γιατί εμείς τους ψηφίσαμε και τους ξαναψηφίσαμε, παρόλο που ξέραμε ότι η μόχα της διαφθοράς διαχεόταν στην κοινωνία.

Τους ψηφίσαμε γιατί ήμασταν όμοιοί τους. Τους ψηφίσαμε όχι για το καλό της πατρίδος, αλλά για τα συμφέροντά μας.

Οι πολιτικοί μας είναι οι καθρέφτες μας. Μας έριξαν δολώματα και εμείς τα δαγκώσαμε. Το πελατειακό σύστημα έχει δύο άκ-

ρες. Η μία ήταν οι πολιτικοί μας και η άλλη εμείς.

Έχει ευθύνες και η Εκκλησία;

Έχει ευθύνες γιατί δεν αντιστάθηκε, γιατί δεν μίλησε με λόγο προφητικό.

Έχει ευθύνες γιατί προσαρμόστηκε. Γιατί στο καταναλωτικό μοντέλο υπετάγη μέρος και του κλήρου και του λαού.

Γιατί λησμόνησε ότι το όραμά της είναι ο αγιασμός των μελών της και ότι δρόμος προς αυτόν είναι η άσκηση, η λιτότητα, η αποφυγή του περιπτώ. Γιατί δεν κήρυξε δυνατά ότι νόημα ζωής δεν είναι η κατανάλωση και η καλή ζωή.

Έχει ευθύνες γιατί φοβήθηκε τις φωνές εκείνων που της ζητούσαν να μην ομιλεί ή να ομιλεί μόνο για να επαίρει το σύστημα.

Έχει ευθύνες γιατί δεν αντέδρασε με ταχύτητα και αμεσότητα σε λαθεμένες και αμαρτωλές συμπεριφορές μελών της και άφησε την εντύπωση της συγκάλυψης.

Υπάρχουν δυνάμεις στη χώρα μας που εχθρεύονται την Εκκλησία και με ποιον τρόπο;

Υπάρχουν τέτοιες δυνάμεις, απολύτως ορατές πλέον, οι οποίες μέσα στην εμπάθεια και στον σχεδιασμό τους επιχειρούν ακόμη και την παραχάραξη και την αλλοίωση της Ιστορίας για να επιτύχουν τον στόχο τους.

Αυτό που ενοχλεί είναι ότι η Ιστορία μαρτυρεί ότι η σχέση Εκκλησίας και λαού σ' αυτό τον τόπο είναι ζυμωμένη μέσα στη ζωή.

Χαρακτηριστικό δείγμα αυτής της προσπάθειας είναι οι τηλεοπτικές εκπομπές του ΣΚΑΪ για το 1821.

Θλιβερότατη η εικόνα πανεπιστημιακών δασκάλων σε διατεταγμένη υπηρεσία. Στο ίδιο μήκος κύματος και η άλλη προσπάθεια υπό την κ. Ρεπούση. Εκαναν και κάνουν πόλεμο λάσπης στην Εκκλησία για να κλονίσουν την εμπιστοσύνη των πιστών.

Ο μακαριστός γέροντας π. Παΐσιος είχε πει: «Όλες οι βρομιές του κόσμου θα πέσουν πάνω στην Εκκλησία ώστε ακόμα και οι καθαροί θα φαίνονται ακάθαρτοι».

Το ζήσαμε. «Θα έλθει όμως γρήγορα εποχή που η Εκκλησία θα καθαριστεί τόσο πολύ ώστε ακόμη και οι ακάθαρτοι θα φαίνονται καθαροί». Νομίζω ότι προς τα εκεί πορευόμαστε.

Πριν από καιρό απαντήσατε με σκληρό τρόπο στον Νίκο Σηφουνάκη για τη μισθοδοσία του κλήρου και πρόσφατα εξίσου σκληρά στον Μιχάλη Χρυσοχοϊδη για το θέμα των μεταναστών. Τι προκάλεσε αυτή την οργή σας;

Την οργή μου την προκάλεσε η αλαζονεία τους. Η περιφρόνηση του λαού και των τοπικών κοινωνιών.

Η προσπάθειά τους να κρύψουν την ανικανότητά τους για ουσιαστικό έργο με επίδειξη αλαζονείας.

Η περιφρόνησή τους στον τίμιο αγώνα απλών ανθρώπων που προσφέρουν πολύ περισσότερα πράγματα από τους ίδιους.

Η συνευθύνη τους στην καταστροφή αυτού του τόπου. Η στοχοποίηση της Εκκλησίας και των προσώπων της για να καλύψουν τη δική τους ανεπάρκεια. Αυτά προκάλεσαν την οργή μου.

Πιστεύετε ότι η Εκκλησία πρέπει να παρεμβαίνει πιο δυναμικά στα πράγματα;

Πιστεύω ότι η Εκκλησία πρέπει να είναι μάρτυς της αληθείας προς κάθε κατεύθυνση.

Τέρας «Μπόνους» στην Ελλάδα για την Κυβερνητική Βελάδα.

*Όταν γεννάει τέρατα
η γη και δεινοσαύρους
τότε μην ψάχνεις γι' ανθρώπους
λευκούς, κίτρινους μαύρους.*

*Όλη η ανθρωπότητα
σ' ένα καζάνι βράζει
και ότι θέλει ο ισχυρός
απ' το μυαλό του βγάζει.*

*Χωρίς να καταπονηθεί
το δίκιο να γυρέψει
βγαίνει και ο πολιτικός
ψήφος για να ψαρέψει.*

*Όλα γίνονται εύκολα
σαν έχεις εξυπνάδα
βρίσκεις και λύσεις βολικές
χωρίς πολύ ζαλάδα.*

*Με μπόνους θα αμείβεται
η πιο μεγάλη ομάδα
να κυβερνάει άνετα
τη δύσκολη Ελλάδα.*

*Πενήντα έδρες χάρισμα
το πρώτο κόμμα παίρνει
κι αγωνιά και σφίγγεται
κι ανεμοβολοδέρνει.*

*Όταν γεννάει τέρατα
η γη και δεινοσαύρους
μακριά από αχρυνθρώπους
και καρεκλοκενταύρους.*

*Μην περιμένεις απ' αυτούς
λύσεις των προβλημάτων
κι απ' ανανδρως πολιτικούς
πράξεις κατορθωμάτων.*

*Μας φτάσαν τόσο χαμηλά
οι καλοβουλευμένοι
και για να βρούμε διέξοδο
ελπίδα μια μας μένει.*

*Να μην στενοχωριόμαστε
να μαστε αγαπημένοι
κι απ' τη σαλάτα της ζωής
κάτι για μας θα μένει.*

ο Παράλογος

Ο θεολογικός λόγος της Εκκλησίας ερμηνεύει τον κόσμο και τα γεγονότα και σε μια εποχή κρίσεως οφείλει να ομιλεί προφητικά, που σημαίνει δυναμικά, για να στηρίξει αυτούς που υποφέρουν.

Ο προφητικός λόγος της Εκκλησίας μπορεί να ενοχλεί τους κρατούντες, αλλά την ίδια στιγμή παρηγορεί αφάνταστα τον λαό του Θεού, καθώς διαπιστώνει ότι οι ποιμένες του γρηγορούν και δεν συσχηματίζονται με τις εξουσίες του αιώνως τούτου.

Η έσση της Εκκλησίας είναι δίπλα στους αδικούμενους και όχι δίπλα στους ισχυρούς. **Είστε αισιόδοξοι για το μέλλον ή βλέπετε ακόμα χειρότερες μέρες;**

Δυστυχώς, δεν είμαι αισιόδοξος. Οι μέρες που θα έλθουν θα είναι χειρότερες.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

«Οι άγιοι Πάντες» Επισκόπου Αυγουστίνου Καντιώτη (Συνέχεια από τη σελ. 1)

τίζουν μπροστά στο Χριστό και λένε με σεβασμό και ευλάβεια Χαίρε, ό Βασιλεύς ημών!

Στην εποχή μας ή άγιότης περιφρονείται. Άλλα μήπως κι όταν ζούσαν στη γη οί άγιοι γνώρισαν τιμή; Κάθε άλλο. Και τότε ό κόσμος άλλους θαύμαζε ζήλευε αυτούς πού διασκέδαζαν, οργίαζαν, κολυμπούσαν στο χρέμα, κατοικούσαν στα μέγαρα ενώ οι άγιοι έμεναν μακριά απ' όλα αυτά. Δέ' μπορούσαν να ζήσουν μέσα σε πολιτείες. Αναγκάζονταν να φεύγουν, να βγαίνουν έξω, να ζουν στα βουνά, να φορούν γιδοτόμαρα, να κρύβονται σε σπηλιές, για ν' αποφύγουν συμβιβασμούς και να κρατήσουν την πίστη και την καθαρότητα τους. Γι' αυτούς τους αγίους λέει σήμερα ό απόστολος • «Όν ουκ ην άξιος ό κόσμος» (Εβρ. 11,38). Τι θα πει αυτό; "Ας το κάνουμε λιανά.

Φαντασθείτε με το νου σας μια θεόρατη ζυγαριά. Στο ένα μέρος της βάλτε όλα τα πλούτη, όλο το χρυσάφι, όλο το ασήμι, όλα τα διαμάντια, όλα τα τιμαφή της γης. Βάλτε ακόμη όλο τον ορυκτό πλούτο πού υπάρχει στο υπέδαφος. Ανοίξτε και τις τράπεζες και φέρτε όλο το χρέμα. Τέλος βάλτε πάνω και τα διάσημα των αξιωμάτων, κορώνες, σπαθιά, παράσημα, διπλώματα, βραβεία και επαίνους, ό,τι εκλεκτό και πολύτιμο έχει ό κόσμος. Και στο άλλο μέρος της ζυγαριάς βάλτε - Τι; Ένα μάρτυρα, έναν ασκητή. Ή ζυγαριά δεν θα γείρει προς τα πλούτη θα γείρει προς το μέρος του αγίου! Τόση αξία έχει ή άγιότης.

Υπερβολικά θεωρούνται αυτά; 'Αλλ' αυτό ακριβώς λέει σήμερα ό απόστολος: ότι ό κόσμος δεν ήταν άξιος να έχη στις τάξεις του τέτοια διαμάντια, τέτοια αναστήματα. «ων ουκ ην άξιος ό κόσμος». Δεν είναι αυτό υπερβολή. Θα μπορούσα ν' αναφέρω πολλά παραδείγματα για να σας δείξω, ότι ένας άγιος αξίζει παραπάνω απ' όλο το ντουιλά. Αναφέρω ένα μόνο, για να δείτε πόσο αξίζει ένας άγιος.

Όχτακόσα χρόνια προτού να 'ρθη ό Χριστός στον κόσμο ζούσε ένας βασιλιάς άδικος. Είχε δε δίπλα του και μια βασίλισσα πού ήταν εκατό φορές πιο άδικη απ' αυτόν. Ζούσαν στα παλάτια ζωή τρυφή. Το δε χειρότερο ήταν, ότι παρέσυραν τον περιούσιο λαό του Θεού στην ειδωλωλατρία και τη διαφθορά. Ό Θεός οργίστηκε και έξαφνα διατάζει, να σταματήσει ό ουρανός να βρέχει. Και σταμάτησε πράγματι επί τρεισήμισι χρόνια! Ξεράθηκαν τα πάντα. Τα πηγάδια και οί βρύσες στέρεψαν. Τα ζώα δέ' μπορούσαν πια να ζήσουν. Οί άνθρωποι πήγαιναν μέσα στις σπηλιές και κολούσαν τη γλώσσα τους στα βράχια σαν το σκύλο, για να βρουν λίγη υγρασία. Είχε ανοίξει πια ή γη, είχε γίνει σκληρή σαν το κεραμίδι. Κινδύνευαν να πεθάνουν όλοι, να μη μείνει ούτε ένας. Τότε ποιος τούς έσωσε; Για δια-

βάστε. Τους έσωσε ό βασιλιάς; οί πλούσιοι; οί μεγάλοι; οί γραμματισμένοι; Κανείς απ' αυτούς. Τους έσωσε ένας πού δεν είχε σπίτι, δεν είχε χρήματα, δεν είχε ρούχα πολυτελείας. Φορούσε μια κάπα και μ' ένα ραβδί γυρίζε ξυπόλητος βουνά - λαγκάδια, από ριζοβούνι σε ριζοβούνι κι από σπηλιά σε σπηλιά, και τον έτρεφαν τα κοράκια του ουρανού. Ποιος εν' αυτός; Θα τον γιορτάσουμε στις 20 Ιουλίου • Είναι ό προφήτης Ηλίας - να 'χουμε την ευχή του. Αυτός γονάτισε και προσευχήθηκε...

Αν πούμε κ' εμείς πώς προσευχόμεθα, θα πούμε ψέματα. Συγχωρήστε με, μα ούτε σεις ό λαός ούτε εμείς οί παπάδες (βάζω και τον εαυτό μου) πού λειτουργούμε προσευχόμεθα. Πριν 100 - 200 χρόνια στο Μοριά, στη Θεσσαλία, στην Κρήτη, στην Ήπειρο, στη Μακεδονία, στη Μικρά Ασία, από την ώρα πού έμπαιναν στην εκκλησία τα μάτια τους ήταν βουρκωμένα και τα δάκρυα πέφτανε κάτω στα πλακάκια κορόμυλο. Πού τώρα αυτά! Είμεθα θεομπαίκτηι. Θα μας τις κλείσει ό Θεός τις εκκλησίες • θα γίνουν αχούρια, κινηματογράφοι, θέατρα. Ποιος μπαίνει μέσα με φόβο Θεού;...

Έκανε, λοιπόν, ό Ηλίας την προσευχή του. Όχι πολλή ώρα. Άλλα μόλις ύψωσε τα χέρια, λες κ' ήτανε μαγνήτης, τράβηξε τα σύννεφα • γέμισε ό ουρανός, έβρεξε, και δροσίστηκε ή γη. Να λοιπόν ένας απόκοσμος ερημίτης έσωσε τον κόσμο, ολόκληρο βασίλειο. Αυτός είχε την αξία, όχι ό κόσμος. «Όν ουκ ην άξιος ό κόσμος»! Τέτοιο διαμάντι ήταν στην εποχή του, αλλά ποιος τον υπολόγιζε; Τον κυνηγούσαν, και αυτός ό κυνηγημένος ήρθε ώρα πού τους έσωσε. Να Τι αξίζει ένας άγιος.

Θα πείτε Αυτά «τω καιρώ εκείνο», σήμερα; Δεν έπαυσε, αδέρφια μου, ή Εκκλησία να γεννά αγίους εδώ στη γη. Όπως το χώμα βγάξει τριαντάφυλλα, έτσι και αύτη ή γη, και ή δική μας χώρα, δέ' θα παύση μέσ' στα ακάθια τα πολλά να γεννά και κρίνα και τριαντάφυλλα Υπάρχουν και σήμερα άγιοι. Τα ονόματά τους δεν τα γράφουν οί εφημερίδες ούτε ακούγονται από τα ραδιόφωνα. Αυτοί Είναι άγνωστοι. Να σας δείξω μερικούς; Ένα κορίτσι πού ό πατέρας του πέθανε και το σπίτι έμεινε ορφανό και, ενώ άλλες πουλάνε την τιμή της και ζουν μπείκα μέσ' στον παλιόκοσμο, αυτή εργάζεται τίμια και βγάξει το ψωμί του σπιτιού, μια τέτοια κοπέλα, άγνωστη στον κόσμο, αξίζει χίλιες φορές περισσότερο από τις άλλες. Και μια νοσοκόμος πόσο αξίζει! Σε λίγο, σας το λέω, τα νοσοκομεία δεν θα 'χουν νοσοκόμες. Γιατί μια κοπέλα να πάει να γίνη νοσοκόμος; Κορόιδο Είναι, να υπηρέτη όλη νύχτα και ν' αμείβεται ελάχιστα, την ώρα πού ή άλλη πουλάει το κορμί της και μαζεύει τόσα όσα δέ' μαζεύει αυτή όλο το χρόνο: Και μια πολύτεκνη μάνα, πού βαδίζει με το νόμο του Θεού και φροντίζει τον άντρα και τα παιδιά της, αξίζει παραπάνω από όλες τις άλλες πού κρατούν στην αγκαλιά τους όχι παιδιά αλλά σκυλιά. Κ' ένας εργάτης, πού δουλεύει τίμια κι ό ιδρωτας τρέχει από το μέτωπο του, αξίζει παραπάνω από εφοπιστές και βιομηχάνους. Κ' ένας αγρότης πού δουλεύει τη γη κι όταν κτυπάει ή καμπάνη κάνει το σταυρό του, Είναι ανώτερος απ' όλους τους ασεβείς κυβερνήτες των λαών.

Αυτά διδάσκει το Ευαγγέλιο και αυτά τα κριτήρια πρέπει να 'χουμε, αδέρφια μου. Δέ' σας λέω περισσότερα, τούτο μόνο μην εκτιμάτε χρέμα, πλούτη, ηδόνες. Να εκτιμάτε πίστη και αγιότητα. Ξεχάσαμε τα λόγια των προγόνων μας. Έλεγε ό Πλάτων «Πάς ό τ' επί γης και υπό γης χρυσός αρετής ουκ αντάξιός» (Νομ. 5.728Α), ότι όλο το χρυσάφι της γης δεν μπορεί ν' αντιστάθμιση την αξία της αρετής. Βγάζω δίσκο σήμερα, δίσκο αγγέλων, τον περιφέρω και ζητώ, δώστε μου, Χριστιανοί, ένα δάκρυ μετανοίας, δώστε μου ένα δράμι πίστεως, δώστε μου ένα γραμμάριο αγιότητας, και σας χαρίζω όλο τον κόσμο. Όσο αξίζουν αυτά, δεν αξίζει όλος ό πλούτος της γης.

Αδέρφια μου, μη μας θαμπώσουν τα εγκόσμια. Να ζήσουμε με το Χριστό. Μακάριοι - ευτυχείς αυτοί πού πιστεύουν στο Χριστό, αυτοί πού ζουν κατά Χριστόν, αυτοί πού ενώνονται με το Χριστό. Αυτοί μια μέρα, μαζί με τους μάρτυρας, τους οσίους, τους αγγέλους, μαζί με τους αγίους Πάντας, θα ψάλλουν και θα λένε • «Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ό ουρανός και ή γη της δόξης σου» (Ήσ. 6,3 και θ. Λευίτ.).

*Γεπίσκοπος Αυγουστίνος
Απομαγνητοφωνημένη ομιλία η οποία έγινε
σε ιερό ναό των Αθηνών την 20-06-1965.*

Σιατίστης Παύλος

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

Πολύ περισσότερο δεν μπορώ να είμαι αισιόδοξος όταν αυτοί που σήμερα ζητούν την ψήφο μας είναι εκείνοι που οδήγησαν τον λαό μας στη σημερινή κατάσταση. Οι εξαιρέσεις είναι ελάχιστες. Μακάρι να διαψευστώ.

Φοβάστε για τα εθνικά θέματα τώρα που η χώρα βρίσκεται σε οικονομική αδυναμία;
Δεν φοβάμαι τώρα, φοβάμαι από καιρό. Σε όλα τα κρίσιμα εθνικά θέματα, Κύπρο, Σκοπιανό, Θράκη, γεγονότα του 1955 στην Πόλη, οι ηγέτες μας απεδείχθησαν κατώτεροι των περιστάσεων.

Αν κανείς έχει μιλήσει με Κωνσταντινουπολίτες, με Ιμβρίους, με ομογενείς που απεγνωσμένα προειδοποιούσαν για τα επερχόμενα δεινά, αλλά συναντούσαν τον χλευασμό από τους «υπευθύνους» της κάθε εποχής, θα νιώσει την οργή που κρατάνε μέσα τους αυτοί οι άνθρωποι.

Αν θέλω να εμπιστευτώ τον λόγο σημαντικών ομογενών, που ξέρουν καλά τα πράγματα, έχω κάθε λόγο να ανησυχώ.

Ο κόσμος βρίσκεται πιο κοντά στην Εκκλησία το τελευταίο διάστημα;

Ο κόσμος το τελευταίο διάστημα κατάλαβε ποια είναι η μάνα του και ποια είναι η μητριά του και αναζητά τη γλυκιά θαλαπωρή της μάνας, που ξέρει και να συγχωρεί και να θυσιάζεται.

Με εντυπωσίασε το πλήθος των πιστών σε σχέση με άλλες χρονίες που παρέμεινε στην Αναστάσιμη Λειτουργία και κοινωνήσε.

Με συγκλονίζουν οι απλοί άνθρωποι που με σταματούν στον δρόμο για να μου πουν «κρατάτε εσείς για να μην καταστραφεί αυτός ο τόπος» και με το «εσείς» εννοούν την Εκκλησία.

Πολλές φορές η Εκκλησία δοκιμάστηκε από έριδες και διχόνοιες. Σήμερα υπάρχουν τέτοια φαινόμενα ή επικρατεί η ενότητα;

Διαφορετικές γνώμες υπάρχουν και αυτό είναι φυσικό, διχόνοια όμως δεν νομίζω ότι υπάρχει.